

PL a) „O koťátku, které zapomnělo mňoukat“
→ vybarvíte jen zvířátko, která patří do pohádky.

b) zvířátko pojmenuj, vyklepej název (na slabiky) a vědmi, jak dělají

„Ohrodky a domčky pro zvířátka“

→ z různých druhů stavebnic a kostek tvoříte dle fantazie.

Třídíte zvířátka dle:

- druhu
- velikosti

Pohádka „O koťátku, které zapomnělo mňoukat“ - domácí zvířata

„Ovčeka“

→ předlohu ovčiny natřete lapidlem (těl), nalepte úhny (barvku, provazek)

(Další námaty na tvoreni viz: www.pinterest.com)

PL „Kotata“

→ spojte čarou kotě a klubíčko, uvězte ččo je více x méně
b) „Klubíčko“ (graf. cvičení)
→ vyknutí

PL a) „Pes a lazečka“

→ popište polohu psa v souvislosti s lazečkou

b) „Na hospodářském dvoře“
→ najděte 7 rozdílu

Poslechni pohádky „O koťátku, které zapomnělo mňoukat“

- názvy domácích zvířat
- hlavní znaky (popis)
- čím se živi, v čem žijí (dílce, krmivo...)

- užitek! → PL ^{rodice vytvářejí} děti ^{přikazují} vyotřít

Přiloženo barevné obrázky vyotřít hejta a skladejte pohádku prohledat dle dějové posloupnosti.

Logopedická hračka:

„Jak dělají“ (nápodobá)

- gymnastika mluvidel (ústa, jazyk) „komice“

„Voláme na kočku“

„Kotě se olizuje“

Poslechni básni, naslovte dle vlastního úběhu.

Prohlédni knihy, vyhledávej zvířátka, vyprávěj.

Vyhledejte domá v knížkách další pohádky o dom. zvířátech.

Zpěv známých písní na slabiky „zvířátko jako zvířátko“ (ko-ko, bē-bē, mé-mé...)
zpěv a poslech písní.

Procházka ke komím, k zahradkám se zvířaty → pozorování.

PH „Na kočičku a myš“

Čti, poslouchej, vyprávěj!

O koťátku, které zapomnělo mňoukat

Anna Janíčková

V jednom domě žilo koťátko. Bylo tam vesele. Koťátko si hrálo celé dny se štěňátko, a tak se stalo, že zapomnělo po kočičím způsobu mluvit a dovedlo jenom: „Haf - haf - haf!“

A když jednou dostalo koťátko velký hlad a chtělo si hospodyni říci o mlíčko, nevědělo jak.

Hladové koťátko běhalo po dvoře a naříkalo.

Potkal je kůň a ptal se: „Copak se ti, koťátko, stalo? A proč pláčeš?“ A koťátko odpovědělo: „Mám velký hlad, ale zapomnělo jsem, jak to mám hospodyni říci.“

„Ale vždyť to není tak těžké,“ smál se kůň. „Já tě tomu hned naučím. Jdi k hospodyni a řekni: „Hi - hi - hi - hi. Uvidíš, že ti dá jíst.“

„Ach ne, ne“ plakalo koťátko. „Koťátka takhle o jídlo neprosí.“ A šlo smutně dál, až potkalo krávu.

„Proč pláčeš, koťátko?“ ptala se kráva.

„Mám velký hlad, ale zapomnělo jsem, jak si mám hospodyni říci o jídlo,“ odpovědělo koťátko.

„Ale to je docela snadné,“ pravila kráva. „Řekni jenom mú - mú - mú! a hned jídlo dostaneš.“

„Ne, ne!“ plakalo koťátko. „Tak koťátka o jídlo neprosí. Tak prosí jenom kravičky.“

A šlo s pláčem dále, až přišlo do polí. Tam potkalo ovečku.

„Proč tak naříkáš, koťátko?“ ptala se ovečka. „Jak nemám plakat, když mám velký hlad a neumím o jídlo poprosit! Já umím jen: Haf - haf - haf! , ale tak koťátka o jídlo neříkají.“ „To je přece tak lehké,“ říká ovečka. „Já řeknu jen: Bé - bé - bé! a hned dostanu jídlo. Jen jdi, řekni také tak a hned jídlo dostaneš.“

„Ó ne, ovečko!“ odpovědělo koťátko. „Tak koťátka o jídlo neříkají.“ A šlo smutně dále.

Na zahradě potkalo kozičku. A když kozička uviděla uplakané koťátko, hned se ptala: „Proč pláčeš, koťátko?“

„Mám velký hlad a nevím, jak si mám říci hospodyni o jídlo.“ „Já tě tomu naučím,“ povídá kozička. „Jdi a řekni jen: „Mé - mé - mé! a hned dostaneš jíst.“

„Ó ne,“ plakalo koťátko. „Tak koťátka o jídlo neříkají. Ach, já ubohé koťátko, už vidím, že musím umřít hladem.“

A koťátko naříkalo, že ani na cestu nevidělo, až by bylo málem vrazilo do starého kocoura.

„Nu, proč jsi tak uplakané?“ ptal se kocour.

„Jak nemám plakat, když mám velký hlad a nevím, jak si mám říci hospodyni o jídlo!“ odpovědělo koťátko. „I ty hloupé kotě!“ smál se kocour. „Copak ty neumíš říci: Mňau - mňau - mňau?“

„Ano,“ zvolalo koťátko, „ tak říkají koťátka!“

A hned běželo k hospodyni a mňoukalo: „Mňau - mňau - mňau!“ Sotva je hospodyně uslyšela, hned přinesla koťátku plnou misku mlíčka.

(Pohádky pro nejmenší)

To je jako u dětí, když nevědí, jak se jmenují, kde bydlí, kam chodí do školky, nic, nic, nic. Mají štěstí, když potkají babičku, paní učitelku nebo sousedku z domu. Jinak by takové děti bloudily jako to koťátko a kdo ví, kam by došly. Vymýšlejte, co by se stalo, kdyby koťátko potkalo žabu, lišku, výra, holčičku nebo kdyby zabloudilo na silnici.

Dvoustranu připravila: Eva Veberová
Nakreslila: ak. mal. Blanka Robejšková

Pohádku si můžete zahrát a také vyprávět. Máte ji tady celou na obrázcích, ale jsou trochu přeházené. Rozstříhejte stránku, vyprávějte pohádku a seřadte obrázky. Víte, kdo byl první, s kým koťátko mluvilo, kdo byl druhý, třetí, čtvrtý a hlavně kdo byl poslední a dobře koťátku poradil ?

Koza Róza a koza Líza

Koza Róza s kozou Lízou potkají se za vraty.

Poradíte mi, milá Rózo, kam se vydat s kúziaty.

Milá Lízo, kampak jinam než na vaši zahradu!

Milá Rózo, vřelé díky, radši půjdem do sadu.

Prasátko

V chlívkú chrochtá prasátko, že má velký hlad, tak mu tedy musíme na zub něco dát.

Už si pěkně pomlaskává, po jídle si lehne a potom až do večera ani sebou nehne.

Kočka

Naše kočka za stodolou ráda myši loví, kdo se umí tiše dívat, ten vám o tom poví.

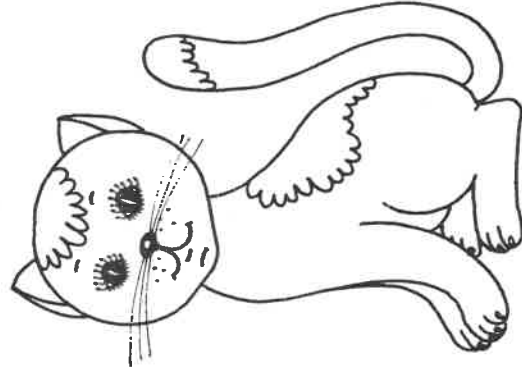
S myší hupky do pelišku, nese dětem večeri, kdo se nechce tiše dívat, ten vám sotva uvěří.

Kráva Straka

Že nevíte, co náš děda teďka dělá právě?

Pase svoji krávu Straku na zelené trávě.

Každé ráno, každý večer sám svou Straku dojí, babička mu nepomáhá, ta se krávy bojí.

Slepičky a kohout

U mé milé babičky kdákají tři slepičky.

Kohoutek je provází, zrnka pro ně nachází.

Dvorkem chodí pomalu, občas najde žížalu.

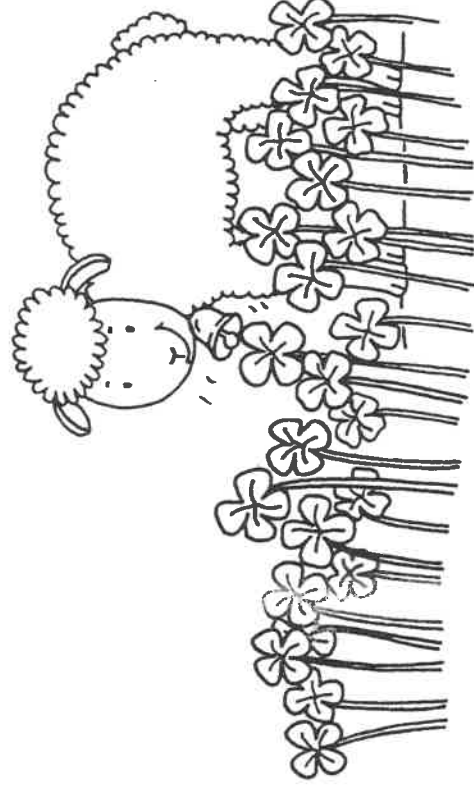
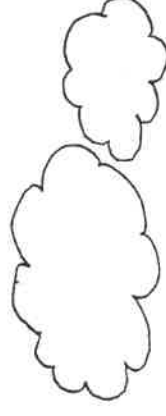
Hřebínek pak pyšně nese – lepší kohout nenajde se.

Potom se zas slepičky pyšní svými vajíčky.

Ovečky

Pasou se ovečky v zeleném lupení, cinkání zvonečků – neklamné znamení.

Vepředu beránek a za ním jehňátka, oveček cinkání zní jim jak pohádka.

Malované čtení

Čím jsou užitečná zvířátka?

Tak třeba dává mléko, vlnu,

 peří, snáší

a od máme med. zase hlídá

 , chytá , je živý

 a léčí nemocné .

Také je užitečná, varuje v noci

před nebezpečím. Ostudu jim dělá jenom

 huňatá – sotva zajde za ,

krade ve vsi !

Návrh činností na téma:

MOJE ZVÍŘÁTKO - KDE MÁ DOMOV?

Podtéma:

DOMÁCÍ ZVÍŘATA A JEJICH MLÁĎATA

Povídáme si o zvířátkách:

Paní učitelka představuje maňásky - kočička, pejsek. Jaká jsou zvířátka? Proč je máme rádi? Jiná skupina vyhledává a pojmenovává mláďata domácích zvířátek. Pracujeme s barevnými obrázky (G. a M. Přikrylovy, *Barevné kamínky - Hádej, kde žije: Domácí zvířátka - mazlíčci*).

Kočka si ráda hraje s klubíčkem. Zahrajeme si také, naše klubíčko bude drátěnka.

Honěná s drátěnkou:

Honič má drátěnku, koho dohoní a dotkne se ho drátěnkou, ten si dřepne a může opět hrát až ho někdo zachrání pohlazením. Paní učitelka vybízí děti k záchraně kamarádů, střídá roli dítěte - honiče.

Cvičení s drátěnkou - klubíčko:

Každé dítě - kočička má svoje klubíčko - drátěnku. Zatočíme se a rozestoupíme se po herně. Vydýcháme se.

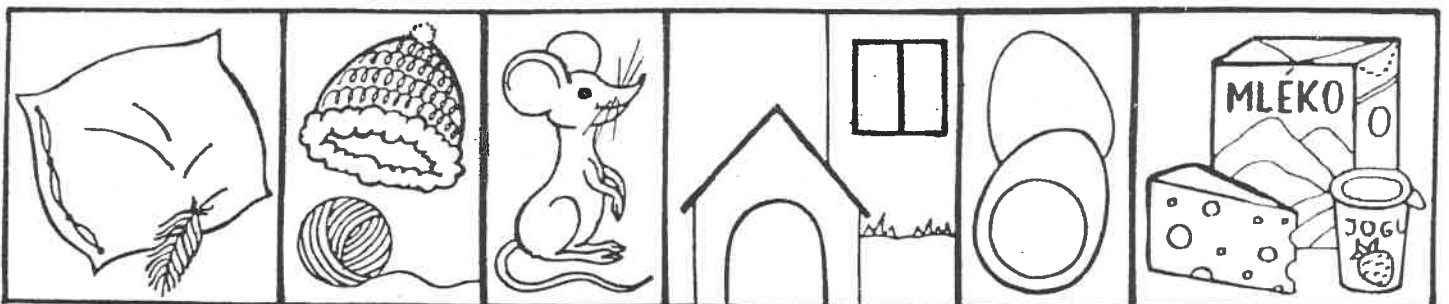
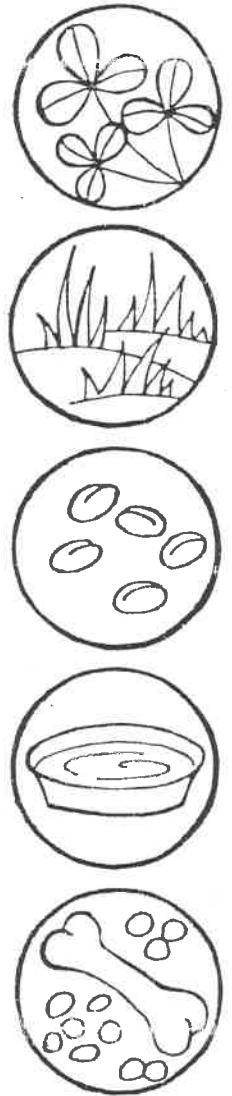
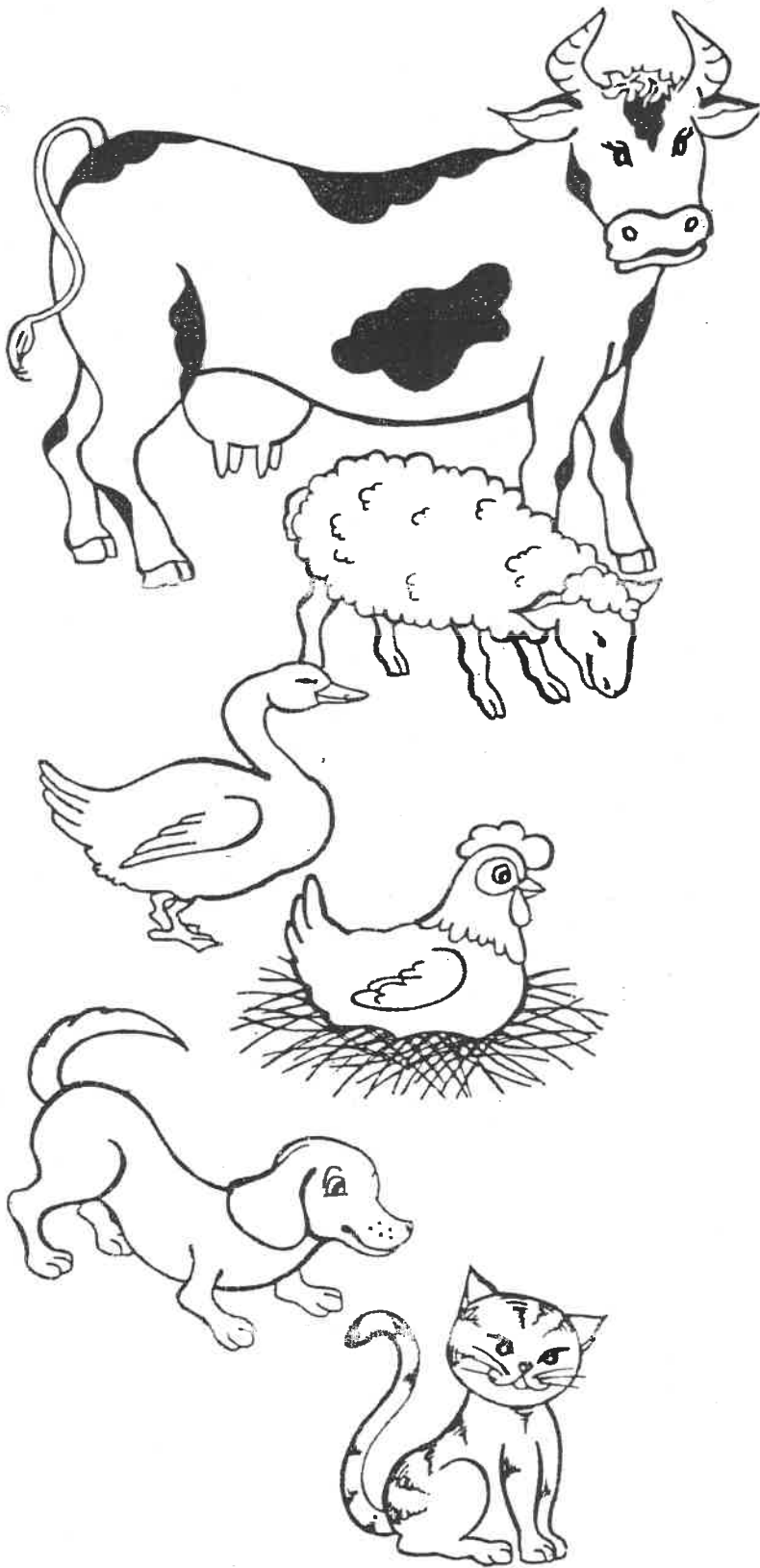
1. Mírný stoj rozkročný - nádech, ruce s drátěnkou nad hlavu. Předklon - výdech.

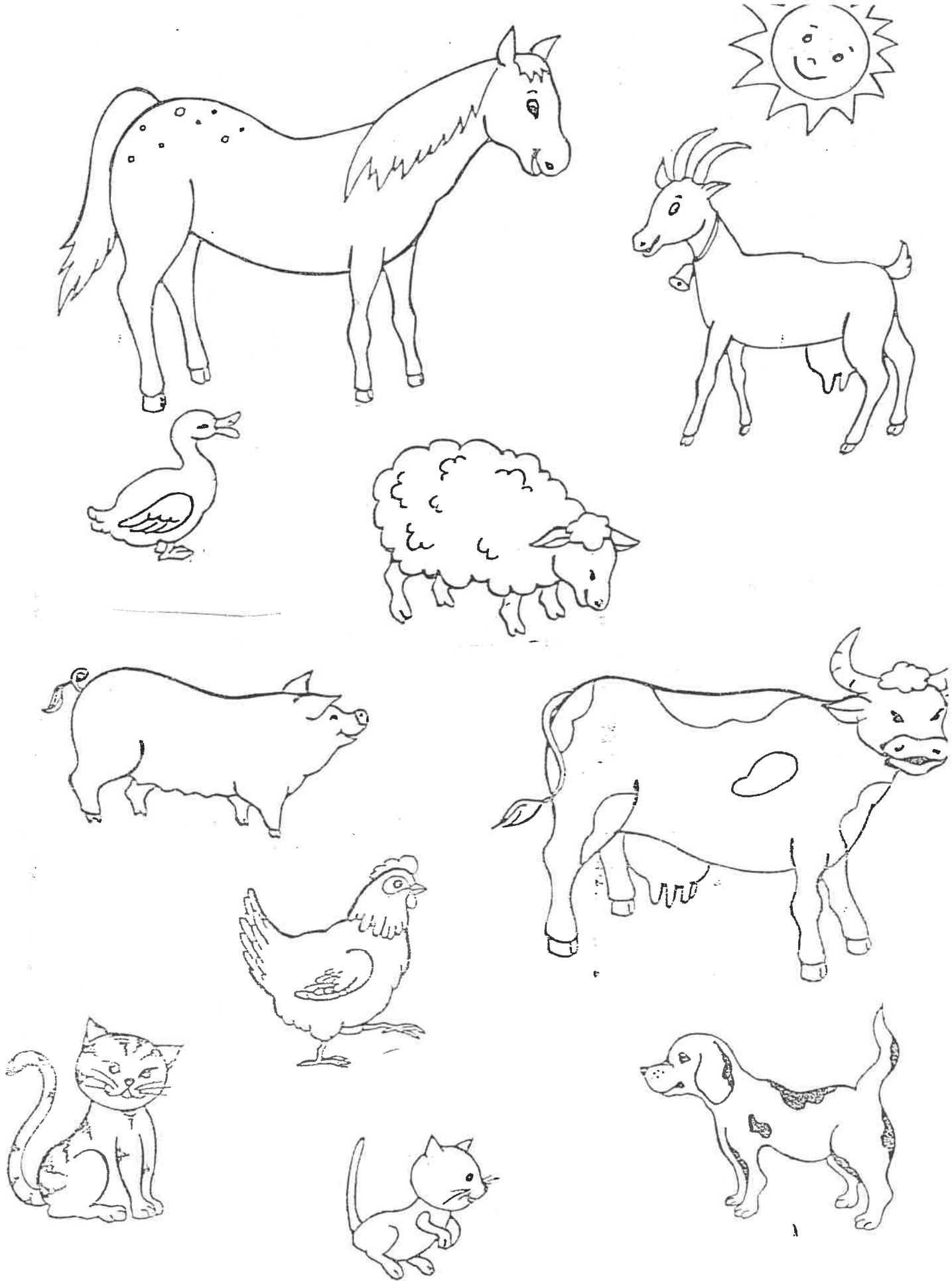

2. Kočka je obratná - v upažení a ve stoji rozkročném předávání drátěnky nad hlavou, před tělem, za tělem.

Domáce zvieratka

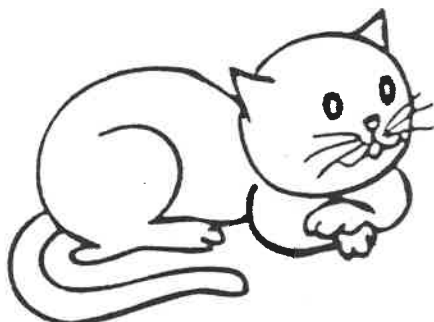
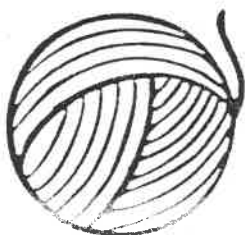
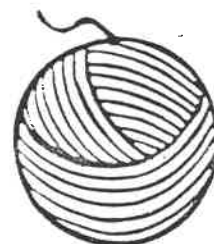
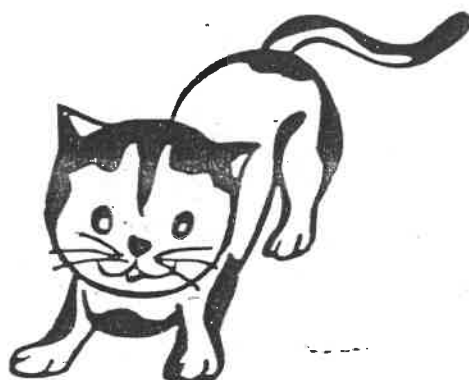
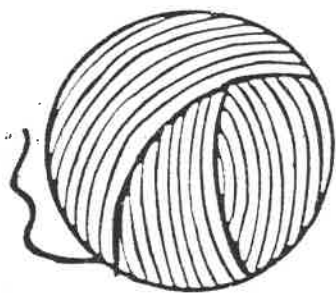
- vobec vystrihnou obrázky potraviny a užitku
- deti priradi ke zvieratkam
- spoločne si zovdajú

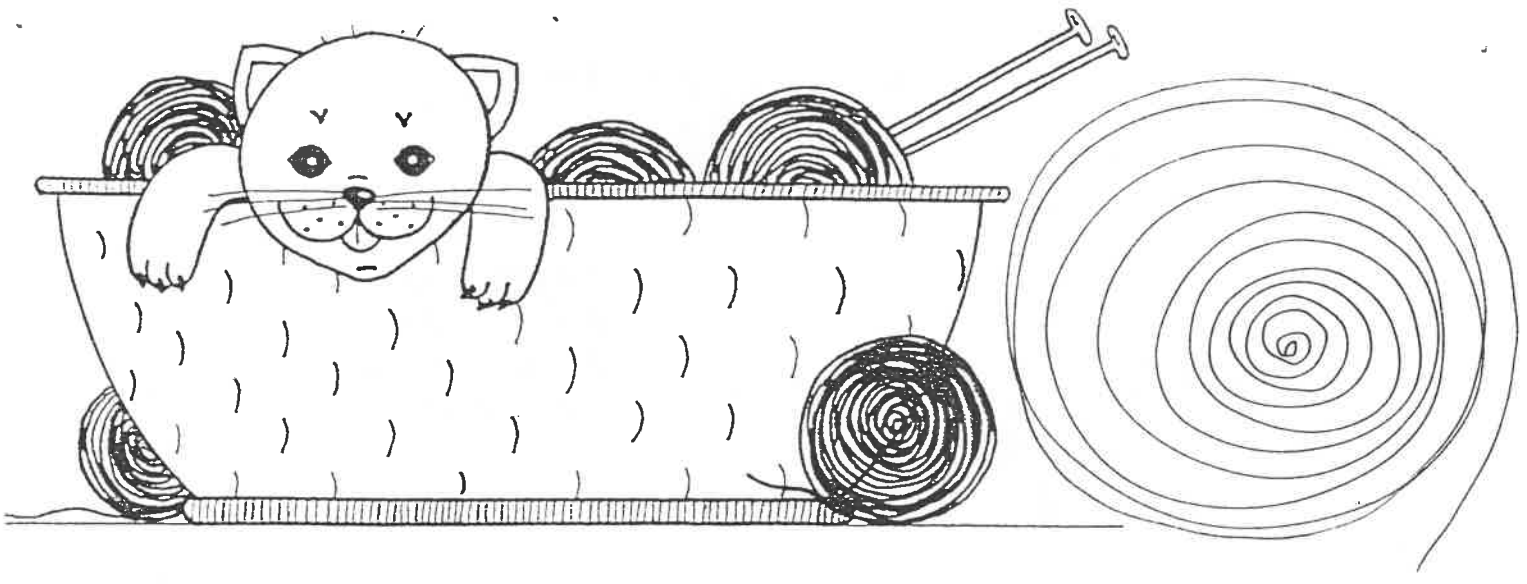

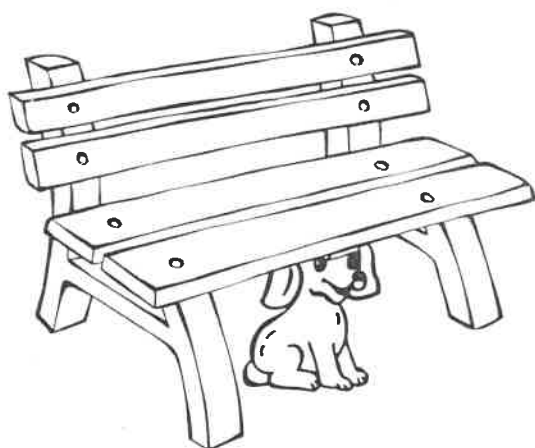
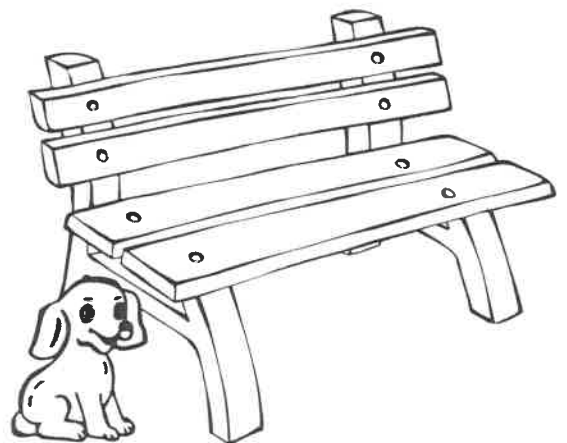
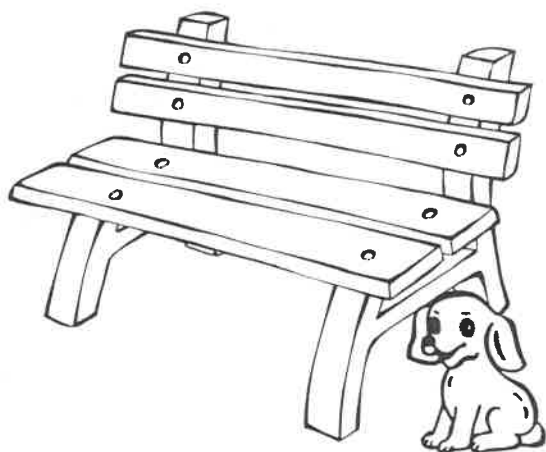
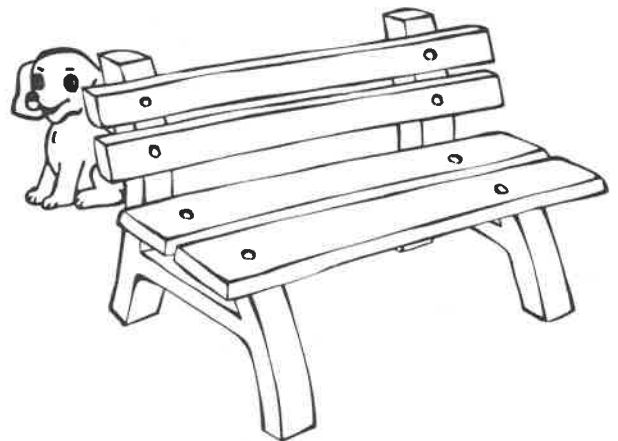
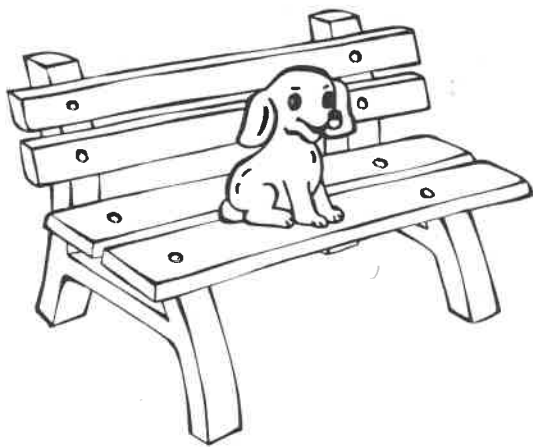

Pohádka „O koťátku, které zapomnělo mňoukat“:
- KTERÁ ZVÍŘÁTKA PATŘÍ DO POHÁDKY ?

SPOJ ČAROU KOTĚ A KLUBÍČKO, URČI ČEHO JE VÍCE X MĚNĚ
NEJVĚTŠÍ KLUBÍČKO VYBARVI ČERVENĚ, NEJMENŠÍ ZELENĚ.

Popiš polohu psa v souvislosti s lavičkou (pod, nad, vedle, vpravo, vlevo).

Tyto dva obrázky nejsou stejné. Najdi 7 rozdílů mezi horním a dolním obrázkem.

